

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/63/2014
Identifikačné číslo spisu:	4212010624
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4212010624.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného A. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného A. B. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. novembra 2013, sp. zn. 4To 92/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 20. júna 2013, sp. zn. 3T 150/2012, bol obvinený A. B. uznaný za vinného zločinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 11. apríla 2012 v Komjaticiach neoprávnene kúpil od osoby nezistenej totožnosti mužského pohlavia omamnú látku - marihuanu a psychotropné látky - pervitín a extázu, ktoré následne na rôznych miestach neoprávnene prechovával u seba až do 14.12 hod. dňa 14. apríla 2012, kedy bol v Dulovciach pri cintoríne na križovatke Hlavnej ulice a Družstevnej ulice počas jazdy na motorovom vozidle zn. Škoda Felícia zelenej farby, EČ: C. z dôvodu podozrenia zo spáchania priestupku podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov zastavený a kontrolovaný členmi hliadky Obvodného oddelenia PZ v Hurbanove, pričom bolo zistené, že od 5. marca 2012 do 15.28 hod. je po ňom vyhlásené pátranie, preto po vykonaní prehliadky podľa § 22 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov bol podľa § 17 písmeno b/ zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov predvedený na Obvodné oddelenie PZ v Hurbanove, kde dňa 14. apríla 2012 v čase o 18.20 hod. podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku vydal vyšetrovateľovi plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, 7 ks modrých tabliet s poliacou ryhou na rube a 3 zatavené zrezané plastové injekčné striekačky so zrezanými modrými piestami a vykonaným expertíznym skúmaním bolo zistené, že

plastové vrečko obsahovalo konope s hmotnosťou, obsahujúce 1 986 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,1% hmotnostného, obsahujúce 141 mg tetrahydrokanabinolu, ktoré množstvo zodpovedá 5 až 14 jednorazovým dávkam drogy v hodnote 12,50 € až 70 €, 7 ks modrých tabletiiek o celkovej hmotnosti 1 772 mg obsahovalo MDMA o priemernej koncentrácii 38,7 % hmotnostného, obsahujúce 666 mg absolútneho MDMA, ktoré množstvo zodpovedá 7 jednorazovým dávkam drogy v hodnote 35 € až 49 € a 3 injekčné striekačky obsahovali metamfetamín o celkovej hmotnosti 3 331 mg s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 2 455 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 61 až 246 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 427 € až 2 460 €, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol a MDMA sú zaradené do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradených do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní štyri roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd v Nitre (ďalej len krajský súd) rozsudkom zo 7. novembra 2013, sp. zn. 4To 92/2013, rozhodujúc o odvolaní obvineného A. B. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd uložil obvinenému A. B. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní tri roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. novembra 2013, sp. zn. 4To 92/2013, podal obvinený A. B. prostredníctvom obhajkyne dňa 16. júla 2014 dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyjadril presvedčenie, že orgány činné v trestnom konaní a konajúce súdy zásadným spôsobom porušili jeho právo na obhajobu. V prípravnom konaní podľa dovolateľa nebola riadnym spôsobom vykonaná obhajoba ustanoveným obhajcom, čo namietal na hlavnom pojednávaní, keďže obsah zápisnice o jeho výsluchu ako obvineného zo dňa 5. septembra 2012 nezodpovedá obsahu jeho výpovede a takmer doslova sa stotožňuje s obsahom zápisnice o jeho výsluchu ako svedka zo dňa 14. apríla 2012, kedy bol vypočúvaný aj napriek tomu, že bol pod vplyvom omamných látok. Výtkol súdu prvého stupňa, že rozpormi v jeho výpovediach sa zaoberal len do tej miery, že pripustil prečítanie zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 5. septembra 2012 a vyzval obvineného na vysvetlenie rozporov, avšak nezaoberal sa tým, či vyšetrovateľ pri jeho výsluchu v procesnom postavení svedka dňa 14. apríla 2012 vykonal kontrolu požitia alkoholických alebo iných látok pred jeho výpoveďou. Citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2012, sp. zn. 4 Tdo 15/2012, že výsluch vyšetrovateľa k pravdivosti tvrdení obvineného o priebehu jeho výsluchu nemá zásadný význam, pretože pokiaľ by vyšetrovateľ potvrdil pravdivosť tvrdení obvineného, došlo by jeho konaním pri spisovaní zápisnice k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. Citujúc z tohto rozsudku, že výpoveď obvineného z prípravného konania, o ktorej sú dôvodné pochybnosti a ktorú na hlavnom pojednávaní obvinený poprel, nemôže byť ako jediný usvedčujúci dôkaz postačujúci na uznanie viny zo skutku, pre ktorý je stíhaný. V ďalšej časti podaného dovolania A. B. vyhodnocoval dôkaznú situáciu. Vyjadril presvedčenie, že predseda senátu súdu prvého stupňa tým, že zamietol návrh obvineného na doplnenie dokazovania zabezpečením kamerového záznamu z priestorov Obvodného oddelenia Policajného zboru v Hurbanove, odoprel obvinenému právo

na obhajobu. Z vykonaného dokazovania vyvodil dovolateľ záver, že nebolo bezpochyby preukázané, že skutok, za ktorý bol odsúdený, sa stal.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolateľ prezentoval názor, že rozsudky súdov oboch stupňov sú založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku. Výtkol súdom oboch stupňov nesprávne subsumovanie jeho konania pod ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Konštatoval, že predmetné drogy mal pre vlastnú potrebu a v množstve, ktoré zodpovedá maximálne 7 až 33 jednorazovým dávkam, takže jeho konanie malo byť právne kvalifikované podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Dovolateľ A. B. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

- podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že konaním, ktoré predchádzalo rozsudku Okresného súdu Komárno z 20. júna 2013, sp. zn. 3T 150/2012 a rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. novembra 2013, sp. zn. 4To 92/2013, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 317 ods. 1 Tr. por. a § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., v neprospech obvineného A. B.

- podľa § 386 ods. 2 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Komárno z 20. júna 2013, sp. zn. 3T 150/2012 a rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 7. novembra 2013, sp. zn. 4To 92/2013, zrušil vo výroku o vine, vo výroku o treste a vo výroku o uloženom ochrannom opatrení

- podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Komárno prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno poverená výkonom funkcie okresnej prokurátorky. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zaujala stanovisko, že zásadným porušením práva na obhajobu sa podľa konštantnej judikatúry rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, ak obvinený nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, resp. nemal obhajcu po určitú časť konania, kedy orgány činné v trestnom konaní alebo súd vykonávali úkony smerujúce k meritórному rozhodnutiu, čo nie je konkrétny prípad obvineného A. B.. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (správne podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) obhajovala správnosť právnej kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., keďže hoci nebol preukázaný úmysel obvineného drogy predat', ich množstvo zodpovedajúce najmenej 73 obvykle jednorazovej dávke drogy, prevyšuje hranicu 10 obvykle jednorazových dávok drogy pri právnej kvalifikácii podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Navrhla, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. podané dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.) osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným A. B. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dôvody dovolania sú v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podstatne užšie.

Dovolateľom uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.) a pri dôvodoch nutnej obhajoby v prípade nezvolenia si obhajcu mať obhajcu ustanoveného súdom (§ 40 ods. 1 Tr. por.), ktoré právo obvineného bolo v celom konaní zachované, ale aj právo obvineného vyjadriť sa od začiatku konania proti jeho osobe, ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným (§ 34 ods. 1 Tr. por.) alebo prostredníctvom obhajcu (§ 44 ods. 2 Tr. por.). Porušenie týchto práv obvinený A. B. v podanom dovolaní namietal.

Obvinený A. B. bol po vznesení mu obvinenia (22. augusta 2012) - uznesenie prevzal 5. septembra 2012, vylúchnutý v Ústave na výkon väzby Nitra dňa 5. septembra 2012 v prítomnosti jemu ustanovenej obhajkyne okrem iného s poučením podľa § 124 ods. 2 Tr. por., že „po skončení vylúchnutia sa musí zápisnica predložiť obvinenému na prečítanie, alebo ak o to požiada, musí sa mu prečítať. Obvinený má právo žiadať, aby bola zápisnica doplnená alebo aby v nej boli vykonané opravy v súlade s jeho výpoveďou“. Text poučenia obvinený podpísal spolu s textom výpovede, v závere ktorej podpísal i text „... zápisnicu po jej prečítaní na znak súhlasu a jej obsahom podpisujem, nakoľko nežiadam o jej zmeny, opravy alebo doplnenie ...“. V zápisnici je pripojený i podpis obvinenému ustanovenej obhajkyne. Je právne irelevantné (nepodstatné) textovo porovnávať túto výpoveď s výpoveďou A. B. v pozícii svedka dňa 14. apríla 2012, ktorá je v trestnej veci obvineného procesne nepoužiteľná. Niet preto dôvodu zaoberať sa nielen obsahovou stránkou tejto výpovede (ako svedka), ale ani okolnosťami fyzického či psychického rozpoloženia A. B. v čase spisovania zápisnice o tejto výpovedi. Zápisnica o výpovedi obvineného A. B. z 5. septembra 2012 nevykazuje znaky porušenia Trestného poriadku, a tým i porušenia práv obhajoby obvineného. Obsahový nesúlads výpovede so zápisnicou napriek náležitému poučeniu obvinený v tejto zápisnici neuplatnil, navyše zápisnica bola spísaná za prítomnosti jeho obhajkyne, ktorej povinnosti advokáta prikazujú zabezpečiť dodržiavanie práv obvineného - jej klienta.

Uplatnenému právu obhajoby spočívajúcemu v navrhovaní dôkazov zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 Tr. por. vo vzťahu k ukončeniu prípravného konania a § 274 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu ku skončeniu dokazovania na hlavnom pojednávaní). Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dokazovania nevyhovelo.

Dovolateľom namietaný návrh na doplnenie dokazovania zadovážením kamerového záznamu z priestorov Obvodného oddelenia Policajného zboru Hurbanovo bol rozhodnutím prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní podľa § 277 ods. 2 Tr. por. odmietnutý. Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. (orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán) o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený A. B. uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa vymedzený

tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad - nesprávna subsumpcia - odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolateľom uplatnené argumenty odôvodňujúce nesprávnosť právneho posúdenia žalovaného skutku odvodené od vlastného hodnotenia v konaní vykonaných dôkazov, bez zohľadnenia skutkových zistení a skutkových záverov súdov v pôvodnom konaní spolu s poukazom na nepresvedčivosť obsahu dôkazov a tendenčnosť nositeľov dôkazov (výpovedí svedkov), predstavujú len namietanie skutkových zistení, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné. Skutkové zistenia a v tomto smere aj hodnotenia vykonaného dokazovania súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento nemôže na nich nič meniť. Nemožno sa preto úspešne v dovolacom konaní domáhať revidovania vyhodnotenia dôkazov ohľadne toho, akému množstvu jednorazovej dávky zodpovedá droga vydaná obvineným A. B., či iného pohľadu obvineného na hodnotenie dôkazov súdmi oboch stupňov uvedených v ich rozhodnutiach odlišne s predstavou obvineného.

Podstatou podaného dovolania v časti poukazujúcej na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je teda evidentne snaha dosiahnuť, aby dovolací súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe ich iného hodnotenia dospel k odlišným skutkovým záverom, než urobili prvostupňový a odvolací súd.

Vzhľadom na to, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1 písm. c/, písm. i/) Tr. por., dovolací súd podané dovolanie obvineného A. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.